

13.10.2017

984/00.02.023.0230/2017

Ympäristöministeriö  
Ympäristönsuojeluosasto  
Päästöt ja ympäristöriskit-yksikkö

Lausuntopyyntö luonnoksesta valtioneuvoston asetukseksi polttoaineteholtaan alle 50 megawatin energiantuotantoyksiköiden ympäristönsuojeluvaatimuksista  
Dnro YM16/400/2017  
YM022/00/2016

## LAUSUNTO

Helsingin seudun ympäristöpalvelut -kuntayhtymä kiittää otsikossa mainitusta lausuntopyynnöstä ja esittää lausuntonaan seuraavaa:

Merkittävimmät epäpuhtauksien päästölähteet pääkaupunkiseudulla ovat auto-liikenne, energiantuotanto ja tulisijojen käyttö. Energiantuotannon päästöt purkautuvat korkeista piipuista, joten ne leviävät laajalle alueelle eivätkä yleensä aiheuta paikallisia ilmanlaatuhaittoja. Yleisen ilmanlaadun parantamiseksi myös keskisuurten energiantuotantolaitosten päästöraja-arvojen tiukentaminen on kuitenkin kannatettavaa. Tarkkailu- ja raportointivelvollisuuden ulottaminen myös keskisuuriin energiantuotantolaitoksiin auttaa lisäksi saamaan entistä tarkemman kuvan alueen kokonaispäästöistä. Entistä kattavammat päästötiedot parantavat ilmanlaatumallinnusten luotettavuutta ja ovat avuksi ilmanlaatuennusteiden kehittämisessä.

Huomattava osa Suomen kasvihuonekaasupäästöistä syntyy fossiilisten polttoaineiden käytöstä energiantuotannossa. Sekä yli 20 MW:n (päästökauppa) että alle 20 MW:n laitoksille (taakanjakosektori) on asetettu velvoitteita vähentää kasvihuonekaasupäästöjä. Hallituksen 14.9.2017 hyväksymässä keskipitkän aikavälin ilmastosuunnitelmassa taakanjakosektorille on asetettu 39 prosentin päästövähennystavoite vuoteen 2030 mennessä. Seuraavalla hallituskaudella valmisteltavassa pitkän aikavälin ilmastopolitiikan suunnitelmassa Suomen tavoitteeksi asetettaneen hiilineutraalius vuoteen 2045 mennessä. Hallituksen energia- ja ilmastostrategiassa (2016) linjataan, että kivihilestä luovutaan ja uusiutuvan energian osuus loppukulutuksesta on 50 prosenttia vuonna 2030.

Pariisin ilmastopimus, EU:n ilmastopolitiikka, Suomen kansalliset tavoitteet ja sitoumukset sekä useiden kuntien ja kaupunkiseutujen kasvihuonekaasupäästöjen vähennystavoitteet edellyttävät, että fossiilisten polttoaineiden käytöstä luovutaan. Myös pienissä ja keskisuurissa energiantuotantoyksiköissä tulee vähentää päästöjä ja siirtyä kestävästi tuotettuihin, ilmastoneutraaleihin polttoaineisiin.

Varavoimalla on merkittävä yhteiskunnallinen vaikutus poikkeus- ja häiriötilanteiden hoidossa. Varavoimaa käytetään vain tilanteissa, jolloin sähkön saanti on kohteessa häiriintynyt ja käyttö on tyypillisesti lyhytaikaista ja harvoin tapahtuvaa. Mikäli sähkön saanti kohteelle on ilmajohtojen varassa, voi sähkön palautuminen kestää useita vuorokausia. On kuitenkin hyvin epätodennäköistä, että asetusluonnoksessa esitetty 500 h käyttötuntiraja viiden vuoden aikana ylittyisi. Mikäli käyttörajoja asetetaan, sitä tulisi pystyä valvomaan yksikkökohtaisesti. Tähän vaaditaan järjestelmä, joka kuormittaa sekä yksikön haltijaa, että valvovaa viranomaista. HSY katsoo, että on tarpeetonta asettaa vesihuollon varavoimalaitteille käyttötuntirajoituksia, koska on hyvin epätodennäköistä, että normaalioloissa käyttötuntirajoitukset ylittyisivät ja näin kuormittaa viranomaisia ja yksiköiden haltijoita tarpeettomalla valvonnalla.

Yhteyshenkilönä tarvittaessa toimivat HSY:n johtava lakimies Sari Forsström, puh. 050 463 1667, jätehuollon ympäristöpäällikkö Juha Uuksulainen puh. 040 504 6353, ilmansuojeluasiantuntija Outi Väkevä, puh. 09 1561 1222, vesihuollon talous- ja hallintoyksikön päällikkö Jyrki Kaija, puh 09 1561 2236.

Helsingin seudun ympäristöpalvelut -kuntayhtymä



Raimo Inkinen  
toimitusjohtaja

JAKELU

TIEDOKSI

HSY:n kirjaamo